

Nieuwsbrief 'wy daar'

2 mei 2016

[View this email in your browser](#)

Van de familie Boone

Na 2 weken in Australië kwam Job weer terug naar Papoea Nieuw Guinea (PNG). Dat was voor ons alle 6 reden voor een klein feestje! We zijn nog een paar dagen in Ukarumpa gebleven om tot rust te komen en zijn daarna naar Madang teruggevlogen. Door de staf van het Pacific Orientation Course (POC) trainingscentrum, waar we de taal- en cultuurstudie volgen, zijn we naar Malas gebracht. Het dorp waar het allemaal begon! Onze `wasfamilie` (`watch family`), was blij dat we er weer waren en hadden enorm goed op onze spullen gepast. Zo goed, dat ze zelfs iedere nacht op de veranda van het huis hebben geslapen. Het enige wat veranderd was, was de melkpoeder want dat vonden de ratten erg smakelijk..

Het was een bijzondere belevenis om een tijdje in een PNG-dorp te wonen. We werden echt in de familie geadopteerd en onze hele wasfamilie deed alles om ons te helpen en ons nieuwe dingen te leren. De mensen leren kennen is al een uitdaging, want iedereen is familie van elkaar in een dorp. Het was dus een hele toer om uit te vinden wie wie is. De rivier was 10 minuten lopen van ons `huis` vandaan. De kinderen vonden het geweldig om iedere dag te zwemmen in plaats van te douchen en dat mochten ze dan ook uitgebreid doen, want mama deed de was ondertussen in diezelfde rivier. David en Talitha hadden de hele dag speelkameraadjes om hen heen, waar ze de Tok Pisin taal van leerden.

Onze wasfamilie had een grote groentetuin. Het merendeel is voor henzelf en wat overblijft wordt door hen op de markt verkocht. We kregen elke dag groente van hen en deelden ons eten met elkaar. Zo leerden wij nieuwe dingen van hen en zij van ons. Margret maakte onder andere spaghetti met kaas maar dat vonden ze niet lekker. Dus werd er nog snel groente uit de tuin gehaald door onze `was susa` (`watch sister`) en gekookt en dat hebben we toen ook samen nog gegeten.

Het huis in Malas.

De wasplaats:
douchen en kleren
wassen.

Rania

Talitha aan het
spelen.

Als 's avonds onze kids slapen, hadden we de mooiste gesprekken met onze wasfamilie en de dorpsgenoten. Over Nederland, van belastingsysteem tot sneeuw en ijs; alles is besproken. De meest bijzondere avond was voor ons toen Job uit de Tok Pisin Bijbel voorlas en we konden vertellen over Jezus als kern van het christelijk geloof. Wij mochten bij deze mensen in een dorpje in Papoea Nieuw Guinea, een stukje van het evangelie brengen, met behulp van jullie als achterban. Wat een zegen! Ook voor Malas is er nog geen Bijbel in hun eigen taal.

De avond voor ons vertrek organiseerde onze wasfamilie een afscheidsfeest. Die ochtend hadden ze daarvoor 2 levende kippen op de markt gekocht. Kippen zijn duur en worden alleen voor een bijzondere gelegenheid gekocht. Onze 'was papa' en 'wasbrata' ('watch brother') Fabian maakten de kippen dood en slachtten ze. David en Talitha vonden het geweldig interessant en stonden er met hun neus bovenop! Daarna werden ze gekookt en 's avonds

kregen we een menu van aibika, pompoen en tapiok (groenten), met zoete aardappel, kip en geroosterde vis. Een enorm feestmaal wat onze wasfamilie speciaal voor ons klaar gemaakt had. Bijzonder! Daarna hebben we hen cadeaus gegeven om hen te bedanken en hebben we samen liederen in het Tok Pisin gezongen. De volgende morgen was het echte afscheid. Met veel tranen werden we door onze wasfamilie uitgezwaaid. Wij hebben warme gevoelens voor onze wasfamilie in Malas en zijn dankbaar voor deze mooie tijd in hun leven en dorp!

Alle studenten van de taal en cultuurstudie (POC), werden opgehaald en op POC stond de staf ons op te wachten. Na de debrief en een rustig weekend zijn we op maandag naar Ukarumpa gevlogen. En nu begint onze `echte` taak hier. We hebben er zin in! De taal- en cultuurstudie is afgerond en Job hoopt maandag te starten met zijn als manager binnen het onderhoudsdepartement hier in Ukarumpa. Margret zal de eerste maanden nog niet starten met werken, omdat we het belangrijk vinden dat de kids rustig de tijd hebben om te wennen aan hun nieuwe leven in Ukarumpa. David en Talitha zijn vorige week op school gestart en vinden het leuk. David gaat 5 dagen naar school en Talitha mag 2 ochtenden per week.

Gude pikinini!

(Door David en Talitha)

Dat is een gekke zin hé? Het is in Tok Pisin.

Die taal hebben we hier in ons nieuwe land geleerd. Het betekekent `hallo kinderen'!

Samen met mama maken we nu een verhaaltje over Papoea Nieuw Guinea.

Wij hebben in een dorp gewoond. Dat dorp heet Malas en was vlakbij de zee. En de mensen in Papoea Nieuw Guinea wonen in een hut van bamboe, die staat op palen en het dak is gemaakt van bladeren van een palmboom. Wij gingen ook in zo'n hut wonen en er zaten allemaal gaten in de muren en de vloer dus we konden overal naar buiten kijken. We konden de zee horen als we in bed lagen. We moesten wel in een muskietennet slapen, want anders werden we gestoken door muskieten en dat is heel naar. En je kunt daar ook ziek van worden, dus we moeten elke dag een pil tegen malaria slikken.

Onze hut was van onze wasfamilie. Dat noemen ze zo in Papoea Nieuw Guinea en het is een familie die voor je zorgt als je in het dorp woont. Zij gingen buiten slapen zodat wij in hun hut konden slapen en ze gingen ons alles leren. Er is geen douche dus we gingen elke dag in de rivier zwemmen om te wassen. Als het geregend had was er veel modder in de rivier en dan hadden we nog steeds zand in ons haar als we klaar waren met wassen!

We gingen elke dag met de kinderen spelen en we hadden ook speelgoed meegenomen naar het dorp. Dat hebben de kinderen hier niet en ze vonden ons speelgoed heel leuk. Toen we weggingen hebben we het speelgoed aan de kinderen gegeven. Wij hebben van de kinderen Tok Pisin geleerd, dus we konden ook met hen praten en samen zingen.

Elke dag aten we rijst met aibika. Dat is groente. En we aten ook vaak ananas en gebakken banaan en dat lijkt op patat, dus dat vonden wij heel lekker! Mama ging dan met een pan boven een vuur koken, want er is geen gasfornuis. Mama ging brood bakken voor onze wasfamilie, want ze wisten niet wat dat was en ze vonden het lekker. Dat heeft mama nu aan hen geleerd en nu kunnen ze ook brood eten. Water moesten we uit de rivier halen met een jerrycan. Die was dan heel zwaar en sjouwden de vrouwen van de wasfamilie op hun hoofd naar onze hut. Dat deden we dan in een speciale emmer met een waterfilter, omdat we anders ziek werden als we het vieze rivierwater dronken.

Talitha is gevallen toen ze aan het spelen was en heeft haar arm gebroken maar het is niet heel

erg. Gelukkig! Dus ze hoeft geen gips om van de dokter. En het doet nu niet zo zeer meer. Op de laatste dag ging onze waspapa 2 kippen kopen op de markt. En ze kakelden heel hard toen hij ze meenam. Daarna ging hij ze doodmaken en slachten, omdat we een afscheidsfeest hadden die avond. Wij kregen de veren van de kippen en dat was leuk. Vlees eten doen ze alleen bij een feest, omdat ze daar normaal geen geld voor hebben. Het was een gezellig feest en we hebben cadeau's gegeven aan onze wasfamilie omdat ze goed voor ons gezorgd hebben. Een ketel om water te koken en een pan en gereedschap en een machete. Een machete is een heel groot mes en dat gebruiken ze om gras te maaien en bomen te kappen en kleren.

Nu zijn we weer bij het trainingscentrum terug en daar douchen we met water uit een emmer. We gaan nu bijna naar Ukarumpa. Dat is de plaats waar we gaan wonen, maar dat is niet in een hut. We gaan dan ook naar een nieuwe school, Ukarumpa International School.

Lukim yu bihain! Tot de volgende keer!

Groetjes van David en Talitha.

Gebed

De familie Boone maakt veel mee in Papoea Nieuw Guinea, daarbij hebben ze gebed hard nodig! Wilt u ook meebidden voor de familie Boone en de gebedsbrief ontvangen?

Mail dan naar gebed@wydaar.nl.

Dank God:

- voor het afronden van onze taal- en cultuurstudie op Pacific Orientation Course.
- voor alle stafleden die ons zoveel wijze lessen leerden.
- voor een fijn huis in Ukarumpa waar we naar toe gaan en de eerste maanden mogen blijven wonen.

Bid God:

- dat Talitha's arm goed hersteld en het bot op de goede manier aan elkaar groeit.
- voor David en Talitha om een goede start op hun nieuwe school deze week.
- voor Job om zijn werk als manager bij Construction & Maintenance (bouw & onderhoud) te kunnen starten.
- voor Malas voor een Bijbel in eigen taal.

Agenda

Binnenkort zijn er weer jarigen bij de familie Boone.

Rania is op 11 mei jarig. Ze wordt dan al 3 jaar!

Margret is op 20 mei jarig.

Wilt u hen feliciteren?

Dat kan door een mailtje te sturen naar info@wydaar.nl.

U kunt ook een kaartje sturen.

Dit duurt wat langer, maar is voor de familie Boone wel erg leuk!

Het adres is:

Boone family

PO Box 1 (171)

SIL Ukarumpa

EHP 444

Papua New Guinea

Wilt u een kaart versturen?

Kijk dan hier voor tarieven en meer informatie:

<http://www.postnl.nl/versturen/brief-of-kaart-versturen/brief-of-kaart-buitenland/>.
